

mindre Skoler, hvor der kun sidder 1 Elev i Klassen, der har 4—5 Lærere, som hver især skal proppe Rundstaber i ham. Var der 20—25 Elever, kunde dog de 15 af dem faae Lov til at sidde og skrive i Bordene, medens de andre vare opmærksomme, men det kan denne ene ikke faae Lov til. Vi have ogsaa i den nyere Skolehistorie haft de sørgeligste Exempler paa Følgerne af en saadan Undervisningsstilstand — Jeg forstaaer ikke den ærede Ministers Forbring overfor vort Forslag under Nr. 80 angaaende Slaegse Skole. Ja, tilbøls kan jeg forstaa det, men den ærede Minister foreslaar jo ikke en eneste Stillning mere til Slaegse Skole, end der hidtil er bevilget Slaegse By maa dog have saa megen Interesse for Skolen, at den kan lægge det lille Beløb til, og Skolen har jo da Alt, hvad Ministeren forlanger, den skal have af Statskassen. Det er altsaa i og for sig ikke en større Bevilling til Skolen, der er Tale om, men det er en Bevilling til Slaegse Kommunalkasse, for at den kan slippe med et mindre Beløb, end den ellers kunde slippe med. For Niebliffet er der naeppe fornøden Anledning dertil. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 84 angaaende Kapellan: Ild skal jeg erindre om Loven af 25de Marts 1871 om Lønninger til Embeds- og Bestillingsmand under Kirke- og Undervisningsministeriet § 13 sidste Stykke Det hedder der: „Naalægges det en Seminarieforstander paa Grund af hans Virksomhed som saadan at holde en Kapellan til Hjælp ved de ham paahvilende geistlige Forretningers Besørgelse, tilkommer der ham aarlig 400 Rd. som Hjælp til Kapellanens Løn og Underhold.“ Altsaa, naar vedkommende Forstander har overtaget Embedet, har han overtaget det med den Forpligtelse paa Ministerens Bud at skulle holde Kapellan og dertil have en Hjælp af 400 Rd. Ere Udgifterne til Kapellanholdet stegne, sige vi. Det er ikke Statskassens Sag, det er Soqneprestens egen Sag. Der turde maaske ogsaa foreligge Oplysninger om, hvormeget Embedsindtægterne paa Grund af de høje Kornpriser ere stegne i Forhold til Udgifterne; der kræves ganske andre Oplysninger. Selv om man vil gaa ind paa at sige, at Vedkommende billigvis bør have det Samme ud af sit Embede med Fradrag af Udgifter til Kapellanhold, som han havde, da han tiltraadte Embedet, maa vi bede om at faae disse Indtægter opgjorte; men dog vil jeg ikke engang sige, at jeg vilde være med til at anbefale dette Forslag, thi vi have i denne Henseende slet ikke mere Forpligtelse lige overfor disse tre Mænd end overfor en hvilken som helst anden Embedsmand, der af en eller anden Grund som Følge af Lidene har maattet offre mere paa Driften af sit Embede. Præsten med sine større Indtægter af Tiende osv. staar i denne Henseende i det samme Forhold som den sportellønnede Embedsmand, der af egen Lomme har maattet udrede ikke ubetydeligt Mere til Kon-

torhold paa Grund af de sørgede Forbringere, der stilles; men vi give ham jo derfor ikke paa Grund af hans Stillning en Kontorholds godtgørelse, hvor han ingen Ret har dertil. Ere de, der staa for disse Anstalter, misfornøiede med deres Stillning, kunne de jo paa sædvanlig Maade søge andet Kræftfald, og Udvalget kender slet ikke Noget til, om der derved vil være forbundet noget Tab for selve denne Gjerning. Jeg har ikke Anledning til videre Gjensvar

Dinesen: Jeg vil blot tillade mig at minde den ærede Ordfører om, at han, da han første Gang havde Ordet, sagde, at den høitærede Minister havde været heldig i det Valg, han havde truffet af denne Tilsynsmand ved Højskolerne. Det jeg har den samme Mening, støttede jeg mig hertil, da jeg udtalte den Anskuelse, at Højskolerne vare bedre tjente med en saadan Tilsynsmand, end med det tidligere Tilsyn, der har været ført af Skoledirektionen, og jeg vedkjender mig fremdeles i en Mening. Naar den ærede Ordfører udtalte, at man ikke har Sikkerhed for, at vi fremdeles ville faae et saa heligt Valg, naar Talen er om en saadan Mand, er dette ganske rigtigt. Vi have ligesaa lidt nogen Sikkerhed derfor under den nuværende Minister, som f. Ex. hvis det ærede Medlem selv blev Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Naar det ærede Medlem for Dens Amt 6te Valgkreds. (Spitmark) talte om Examina, kinesist Iro, osv., mener jeg at kunne fritage mig for at svare derpaa, da jeg slet ikke har talt om saadanne Ting.

Glausen: Den ærede Ordfører var saa venlig at fortælle mig, at jeg ikke havde sat mig ind i Sagen angaaende Bidraget til Realskolen i Herning, men jeg forstaaer ikke rigtig, hvad den ærede Ordfører mente dermed. Skulde det være et Bevis paa, at man ikke har sat sig ind i en Sag, naar man ikke absolut kan følge den ærede Ordfører eller det samlede Udvalg? Dersom dette er Beviset derfor, rammer den Beskyldning, at man ikke har sat sig ind i en Sag, imidlertid ikke mig alene; thi jeg er saa heldig i denne Henseende at være i Overensstemmelse med den høitærede Minister, og han og jeg maa altsaa dele Skæbne med Hensyn til, at vi ikke have sat os ind i Sagen. Jeg skal dog indskyde den Bemærkning, at dersom jeg ikke har sat mig ind i eller ikke har kunnet sætte mig ind i denne Sag — jeg har tilvisse gjort, hvad jeg har kunnet — bærer den ærede Ordfører sin store Andel i Skylden derfor, thi det forekommer mig, at der igjennem Betænkningen ikke er fremkommen en saa tilstrækkelig Begrundelse af denne Sag, at man kunde gaa med den ærede Ordfører i dette Spørgsmaal, og jeg har virkelig heller ikke i hans Motivering af Forslaget fundet en saa tilstrækkelig Begrundelse, at den var nok for mig til at gaa med. Den ærede